

[Økonomiministeren]

sammenligner os med EFTA-landene, osv. Det er kun Luxembourg og Norge, der står i en lignende eller bedre situation end Danmark. Der er to svagheder: Det er statsunderskuddet, og det er den stigende arbejdsløshed. Og det er mit bud, at uanset hvilken regering der havde siddet i det danske Folketing i dag, havde den regering været nødt til at foretage sig noget for at ændre på den situation, at arbejdsløsheden stiger markant måned for måned, og at statsunderskuddet stiger markant måned for måned.

Og så er budet åbenbart, at vi kan spare os ud af den situation. Jeg må erklære mig helt uenig med Det Konservative Folkepartis politiske ordfører i, at problemerne kan klares med yderligere besparelser. Der er jo heller ikke de samme sparemuligheder i dag, som der var i 1982, 1983 og 1984. I øvrigt var det en anden situation, hvor konjunkturerne vendte og der kom skub i den økonomiske aktivitet. Det blev desværre for meget eller ikke styrbart. Det har vi også forsøgt at lære af.

Jeg noterer mig, at sidste efterår var der seks partier her i Folketinget, der blev enige om, at der var et politisk og økonomisk råderum til at gøre noget ekstraordinært for at bringe arbejdsløsheden ned. Der blev lavet en finanspolitisk lempelse i hvert fald i størrelsesordenen 6-7 mia. kr., nøje sammensat ud fra de bedste intentioner om, at man skulle kunne styre det. Der er efterfølgende i dette forår af en lang række instanser givet råd til Danmark om, at vi bør foretage en finanspolitisk lempelse, og vi har stadig væk råderum for den. Regeringen har ventet til aflæringen den 18. maj. De økonomiske vismænd har nævnt et råderum i størrelsesordenen 10 mia. kr. Det, regeringen gør, ligger lidt højere; det er knap dobbelt så stort som det, den tidligere regering lagde ryg til ved finansloven for 1993.

Jeg noterer mig, at nationalbankdirektøren, Erik Hoffmeyer, og Den Danske Banks direktør, Knud Sørensen, begge to har erklæret, at det, regeringen spiller ud med, er forsvarligt. Det er ikke, fordi jeg skal bruge den type autoriteter, men jeg synes ikke, hr. Henning Dyremoses fremstilling af det udspil, der er kommet her, er fair. Det er tilrettelagt med de samme instrumenter, som den tidligere regering var med til at bruge i finansloven for 1993. Der er en økonomisk strategi, som drøftes på EF-

plan, OECD-plan, G 7-plan, om en forøgelse af investeringerne i denne lavkonjunktursituation, et forsøg på at løse strukturproblemerne, som er fælles i de lande, som jeg har henvist til her.

Det er ikke en speciel dansk opfindelse, der er lagt frem nu. Det er faktisk den drøftelse, der foregår i de internationale fora i dette forår, og som vil intensiveres på OECD's møde i begyndelsen af juni, på et topmøde i København og på G 7's møde i juli, så vidt jeg er underrettet.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det, der sker nu, er, at vi efter adskillige års diskussioner om strukturproblemer på arbejdsmarkedet og skatteområdet ser ud til at kunne finde en løsning på det ved at koble os på et forsøg på en mere offensiv finanspolitik, koncentreret om at øge mulighederne i den private sektor. Det er et forsøg, og det er et ansvarligt og konstruktivt forsøg.

Vi kan være uenige om dele af det, det må vi så forhandle, men hovedtegningen er der ingen grund til at nedgøre på den måde og sammenligne med den økonomiske situation i begyndelsen af 1980'erne, som var totalt anderledes.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg skal ikke gå ind i nogen speciel diskussion med den konservative skattepolitiske ordfører, hr. Kirkegaard, men jeg lyttede meget intenst til det, hr. Kirkegaard sagde. Derfor synes jeg allerede nu, at jeg i hvert fald har behov for at få afklaret, om min konklusion er rigtig.

Forstod jeg hr. Kirkegaard rigtigt, når Det Konservative Folkeparti allerede her under førstebehandlingen af hovedforslaget meddelte, at man ikke ønskede at være med til at skabe løsninger med udgangspunkt i det udspil, regeringen er kommet med? Jeg hørte hr. Kirkegaard sådan, at der var en så massiv afvisning hele vejen rundt, så at jeg ikke øjnede nogen åbning. Derfor synes jeg, hr. Kirkegaard bør svare på, om det betyder, at Det Konservative Folkeparti har meldt fra, når det drejer sig om at finde fælles løsninger med udgangspunkt i regeringens udspil.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er enig med hr. Henning Dyremose i, at vi her i Folketinget selv sætter dagsordenen.